

Sergi Pérez Silvestre

Poesia per a mariners

Premi Poemari Infantil dels LXVI Jocs Florals Vila de Nules (2019)

Cançoneta de les vacances

Visca l'estiu, les flors i les papallones,
les cireres roges, les tomaques bones!

Visca l'oroneta que al cel vola,
visca la fi de l'escola!

Benvolgudes vacances, heu arribat
i al cor de tots l'alegria heu portat!

Xiquet alegre, acomiada't de la vida avorrida,
agafa i desfulla la margarida
i per cada pètal troba un nou amic:
tants i tants com et siga de profit!

Inici de l'estiu

L'escola està buida
i els xiquets han marxat,
les finestres tancades
i el pati calmat.

Trenca el silenci dels corredors
només el cant d'un ocell,
i sota el porxe, lliures i serens,
sestegen els gats del bidell.

L'home dels gelats

Quan l'estiu arriba a la ciutat

l'home dels gelats

apareix amb puntualitat.

«Mireu-lo... ja ve... ja ha arribat».

Fidel a la seua reunió

amb la seua màgica munió

de cremes endolcides

de postres acolorides.

Tota una meravella:

maduixa, xocolata, estracciatel·la,

llima, pistatxo, torró...

«vinga, ja està ací la diversió!»

Quan l'estiu arriba a la ciutat

el gelater reparteix felicitat.

La barca va amb el vent

La barca va amb el vent,
amb el vent i les veles,
amb tombarelles lleugeres,
velejant llevant i ponent.

Es com un núvol
que només vol anar,
és una nau de faula
que vola sobre la mar.

Mai no l'ha provada

Marc mai no l'ha provada,
la melmelada.

Marc mai no l'ha paladejada,
ni tampoc no l'ha assaborida.

Marc l'ha devorada,
se l'ha empassada
sense ser tastada,
endrapada o cruspida.

Marc mai no l'ha provada,
la melmelada.

Sol i sal

Sol i sal,
cel i mar.

Tota sola
va la vela.

Va la vela
sota el cel.

Cala el vent,
irromp i n'ix.

I va la barca
sobre la mar.

Cel i mar
i sol i sal.

La mar, la vida

Mar de sol,
d'aire i de cel;
Mar de sal,
d'ones i de vela;
mar d' esculls,
d'arena i petxines;
mar de rínxols,
de peixos i balenes;
mar de bufes,
de crits i de sons;
mar de somnis,
de viatge i d' aventura...

L'aventura del cranc

Sobre la sorra hi ha un cranc
que té por de l'obscuritat.

No li agrada la blava mar
i viu fermament aferrat.

S'està sempre arrupit,
arrecerat dins la seua closca.

Però un jorn cridà a la porta
una cranc meravellosa:

el cranc se n'enamora
i comença l'aventura gojosa.

Ell la pren per la pinça
i ella el porta al fons de la mar.

Quan arriben ben a sota,
ben al final del corrent,

el cranc enamorat pensa

"No està gens malament!".

S 'hi està i encara no ha eixit.

Com d'afortunat fou el cranc!

Arribada la companya

la por se li ha esvaït.

Peixos descarats

Solament un mariner
pot saber com és l'afer
de trobar-se al mig de la mar
sense eines per a pescar.

Veü infinits bancs de peixos
llunyans, ràpids com llangardaixos,
i com més fam té, més en veü
que se'n riuen de la seua veü.

Paula m'ha dit què és

Paula m'ha dit què és
aquell solc de l'horitzó:
no és el vel d'una fada, ni és
d'un rei el resplendent camisoló.

Paula m'ha dit què és
aquella cinta de la llunyania:
no és un braçalet brillant ni és
un pentagrama d'una simfonia.

Paula m'ha desvelat què és
aquell llum que posa a la mar acabament:
no és un mosaic daurat, sinó que és
la posta del nostre sol ardent.

Les vacances

Arriba juny, s'acosta el temps de vacança,
caminem lleugers, com la ballarina de dansa.

Les vacances volen dir esperar el matí,
esperar que la llimera engendre al jardí.

L'estiu vol dir jugar tres vegades el doble,
deixar obligacions i tornar al poble,
ajudar la iaia a cuinar la coca
amb els ous de la gallina cloca.

Vacances signifiquen avorrir-se un poquet
fullejant de nou aquell llibret
que ja has llegit mil voltes al sofà,
escoltant les hores que no passen mai.

L'estiu dels infants és càlid i daurat.
Però s'escola ràpid i, quasi d'amagat,
el setembre porta un jove vivaç
eixerit, astut, despert i perspicaç.